

SFS 1999:669

Utkom från trycket
den 30 juni 1999

Förordning om ändring i fartygssäkerhetsförordningen (1988:594);

utfärdad den 17 juni 1999.

Regeringen föreskriver i fråga om fartygssäkerhetsförordningen (1988:594)

dels att 1 kap. 7 §, 5 kap. 8 och 12 §§ skall ha följande lydelse,

dels att det i förordningen skall införas en ny paragraf, 1 kap. 9 §, av följande lydelse.

1 kap.

7 § Följande fartområden skall finnas.

Fartområde A: Annat fartområde än fartområdena B, C, D eller E.

Fartområde B: Ett fartområde som sträcker sig högst 20 nautiska mil, vid medelvattenstånd, från en strandlinje där nödställda kan ta sig i land.

Fartområde C: Ett fartområde där sannolikheten för en signifikant våghöjd som överstiger 2,5 meter är mindre än 10 procent under en ettårsperiod för åretruntrafik eller under en begränsad period av året för trafik endast under den perioden. Området skall vara högst 15 nautiska mil från en skyddad plats eller inom 5 nautiska mil, vid medelvattenstånd, från en strandlinje där nödställda kan ta sig i land.

Fartområde D: Ett fartområde där sannolikheten för en signifikant våghöjd som överstiger 1,5 meter är mindre än 10 procent under en ettårsperiod för åretruntrafik eller under en begränsad period av året för trafik endast under den perioden. Området skall vara 6 nautiska mil från en skyddad plats eller inom 3 nautiska mil, vid medelvattenstånd, från en strandlinje där nödställda kan ta sig i land.

Fartområde E: Ett fartområde som omfattar hamnar, floder, kanaler, insjöar och de områden i skärgård som erbjuder sjölä från påverkan av vågor från öppna havet samt skärgårdar i Väner och Vättern. Området omfattar även skyddade fjärdar på vilka den signifikanta våghöjden inte överstiger 0,5 meter under mer än 10 procent av en ettårsperiod. Under perioden den 1 juni till och med den 31 augusti ingår öppna passager i ett i övrigt skyddat skärgårdsområde. Passagens oskyddade sträcka får inte vara större än en distansminut och den signifikanta våghöjden får inte överstiga 0,5 meter under mer än 10 procent av den perioden.

9 §¹ Sjöfartsverket får meddela närmare föreskrifter om tillämpningen av 7 §.

5 kap.

8 §² Undantag från kraven på behörighet eller specialbehörighet får medges i fråga om en viss befattning på ett visst fartyg om det finns synnerliga skäl för det och det inte finns anledning att anta att säkerheten äventyras. Undantag får inte medges om det skulle strida mot någon internationell överenskommelse som biträtts av Sverige. Undantag från behörighetskraven för en viss befattning får medges endast i fråga om den som är behörig att inneha den närmast lägre befattningen. Om någon sådan befattning inte finns eller om det inte finns några behörighetskrav för den, får undantag medges en person som är tillräckligt kvalificerad och erfaren.

För en befattning på ett fartyg i vidsträcktare fart än inre fart enligt 1 kap. 3 § förordningen (1998:965) om behörigheter för sjöpersonal får undantag medges för viss tid, högst sex månader.

Ett beslut om undantag meddelas av den myndighet som har fastställt säkerhetsbesättningen. Ett beslut får förenas med villkor och får återkallas när det finns skäl till det.

Berörda centrala organisationer för redare och ombordanställda skall få tillfälle att yttra sig innan ett beslut fattas, om det inte är fråga om en viss resa eller i övrigt en tillfällig avvikelse.

12 § På ett passagerarfartyg i lägst närfart enligt 1 kap. 3 § förordningen (1998:965) om behörigheter för sjöpersonal skall det finnas det antal befattningshavare med certifikat för att handha räddningsfarkoster och beredskapsbåtar som Sjöfartsverket bestämmer.

Fartygets befälhavare skall utse en befälhavare för varje livbåt och en ställföreträdare för denne bland dem som har certifikat för att handha räddningsfarkoster och beredskapsbåtar.

För varje kranflottestation ombord skall det utses dels en kranskötare, dels en person som hjälper denne. Dessa skall ha genomgått särskild utbildning för detta.

För varje motorlivbåt skall det finnas en person som kan sköta motorn.

För varje livbåt som har radiotelegrafstation, radiotelefonstation eller strålkastare skall det finnas en person som kan sköta denna utrustning.

1. Denna förordning träder i kraft den 1 augusti 1999.

2. Certifikat och andra handlingar som utfärdats före den 1 augusti 1999 och som hänför sig till äldre fartområde gäller fortfarande i enlighet med sin lydelse.

3. Sjöfartsverket får utfärda certifikat och andra handlingar efter den 1 augusti 1999 i enlighet med äldre bestämmelser om fartområde. Sådana certifikat och handlingar får dock gälla längst till den 1 juli 2010.

¹ Tidigare 1 kap. 9 § upphävd genom 1996:996.

² Senaste lydelse 1998:964.

På regeringens vägnar

SFS 1999:669

MONA SAHLIN

Lennart Renbjer
(Näringsdepartementet)

